

Съ духъ народенъ, духъ свободенъ
Да утѣшитъ старо, младо.

Близъ рѣкѣта Вардаръ има планина,
При нея поляна, широка она,
А въ тая полянѣ кичеста трава
Да продуматъ готова съ живи слова.

Тамо, о мила, во шумѣ, во горѣ,
При вѣтеръ прохладенъ, въ глѣбокѣ зорѣ,
Радостно славей ся разбудватъ отъ сонъ
И сладко и мило пѣсни пѣитъ онъ.

И тамо на утро вѣтеръ вѣитъ чистъ,
И кротко нишатъ¹⁾ на дървата листъ,
Тамъ радостно паситъ еленъ виторогъ.
Тамъ радостно игратъ кошутъ бързоногъ.

Тамъ разпусналъ ли гранки яворъ високи,
Отъ пълноцвѣтенъ, гжстolistъ и широкъ,
И той яворъ заготовилъ намъ шаторъ²⁾ сѣнливъ,
Подъ него я седамъ нажаленъ, съзливъ.

Тамо, ти мила, дойди при въ той си рай,
При мене седни, и цѣлувкѣ ми дай,
Съ погледъ умиленъ на мене погледни,
Горки ми слъзи и тжгж изгони

---

¹⁾ клати. ²⁾ палатка, покривъ.